

WEEGLSCHTRAATOOK

A körmenet

A körmenetet — amint napjainkban is — zenés nagymise előzte meg, és ezen az egész közösség ünnepi ruhájában jelent meg. Ennek végeztével indult el a menet, legelől a tanítóikkal az iskolások, utánuk apácák vezetésével a vallásos lányegyesületek hófehérbe öltözött tagjai, gyertyákkal a kezükben, majd a leventék, tűzoltók, a rezesbanda, a papság a mennyezet alatt, lövészek sorfala között hordozott Oltáriszentséggel és végül a közösség előljárói és lakossága. Ugye ma már mások jönnek össze? A virágszönyegen régen csak a papság haladhatott, a többiek csak mellette. És amerre a körmenet haladt, a házak ablakai is ki voltak díszítve. Az első kápolnánál megállt a menet és a pap elvégezte a szertartást. Amikor a pap az Oltáriszentséget elhelyezte, a jelenlévők a „Menschen Öffnet eure Augen” kezdetű egyházi éneket énekelték. Evangéliumkor díszlövést adtak le a lövészek, a Kőhegyen pedig mozsarak dördültek el. Az áldás után méltóságteljesen, énekelve haladt tovább a tömeg. A következő kápolnánál is hasonló szertartások zajlottak le, csak az egyházi énekek voltak mások.

Hiedelmek

A körmenet befejeztével a lövészek és a zenekar a községi vezetők háza elé vonult, hogy lövésekkel és népszerű dallamokkal tisztelje meg őket. A többi falusi ezalatt minden elkövetett, hogy a gyógyítóknak és szerencsehozónak tartott megszentelt virágokból szerezzen a családjának. Az oltár közepén fekvő koszorút a kápolnát készítő család kapta, akik aztán szétosztogatták a rokonságuknak. A virágkoszorúkat a padlásra tették, hogy a mennykövet távoltartsák a háztól. Égiháborúk idején parázsra szórtak belőlük. Az istállóba kutyatejből font koszorút kellett rakni. A reggel még illatos virágszönyeget, miután már összetaposták, de az Úr által megszenteltetett az asszonyok összesöpörték és kosarakba gyűjtve hazavitték. Otthon részint az istállóba szórták a virágszirmokat, részint pedig eltették és betegség esetén teát főztek belőlük. Az utat szegélyező tölgyfaágak is az istállóba kerültek.

Az Úrnapi körmenethez nagyon sok hiedelem kapcsolódik, talán ez is jelzi azt a fontos helyet, amelyet az egyházi ünnepek sorában betölt. Ilyen például, hogy aki még ezen az ünnepen is dolgozik, az kemény büntetést kap érte. Vagy aki karácsonykor az éjféli misén meg akarja ismerni a falu boszorkányait, az Úrnapiján négylevelű lóherét tegyen az imakönyvébe és azzal akkor álljon a kápolnák elé, amikor a pap az evangéliumot olvassa. De a vízbefúlás ellen is a legjobb védekezés, ha az ember részt vesz a körmeneten és minden kápolnánál megvárja az áldást. Az a legény pedig, aki olyan családba nősül, amelynek háza előtt kápolna állt, egész életében boldog lesz. De ha a virágszönyegen szekér halad át, tűz pusztít a faluban.

Igen nehéz pontosan követni a budaörsiek pompás, virágszönyeges körmenetének az eredetét. Egyes elbeszélések

szerint már a múlt század óta folyamatosan megtartják ezeket az ünnepeket. Valószínű, hogy ezt az egész Közép-Európában elterjedt szokást a betelepülő svábok hozták magukkal. Mivel a katolikus egyház a reformáció terjedésével bizonyos mértékig igyekezett felkarolni a népi vallásosságot ezen gazdag külsőségeit, egészen napjainkig megőrződött ez az egész hívő közösséget megmozgató hagyomány.

Sajnos 1945 után már sokkal szerényebb formában rendezhették meg ezeket a körmeneteket, mint említettük virágszönyeg is csak a templom mellett készült. Talán a hívők és az ősek szokásai iránt fogékony emberek számának gyarapodásával, reménykedhetünk a virágdíszes Úrnapi körmenetek továbbélésében.

Mester Edit